Sprawozdanie z listy 1. – Modele systemów dynamicznych L

Sprawozdanie dotyczy symulacji modelu Lotki-Volterry. Symulacja wykonana w środowisku Matlab złożona z poniżej przedstawionych równań.

$$\begin{cases} \frac{\mathrm{d}x}{\mathrm{d}t} = (a - by)x\\ \frac{\mathrm{d}y}{\mathrm{d}t} = (cx - d)y, \end{cases}$$

Cel

Celem tego sprawozdania jest zbadanie zależności między wprowadzanymi parametrami a, rezultatem symulacji i na ich podstawie sformułowanie pewnych wniosków dotyczących modelu.

Tabela 1 Legenda oznaczeń parametrów

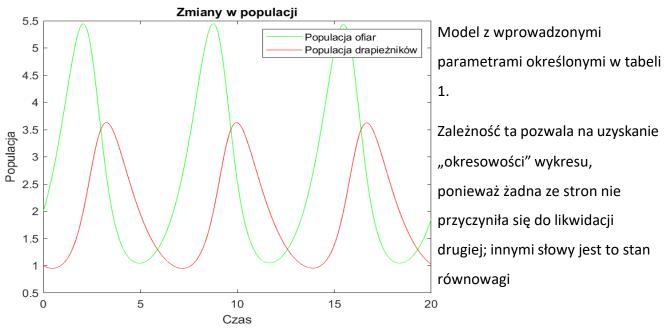
Ofiary	Drapieżniki
x- populacja ofiar	y- populacja drapieżników
a -częstość narodzin ofiar	c- częstość narodzin drapieżników
b- częstość umierania ofiar	d- częstość umierania drapieżników

Badane sytuacje będą opisywane w oparciu o wartości, nazywane później domyślnymi. Są to wartości parametrów określone następująco:

Tabela 2 Parametry określające wartości domyślne

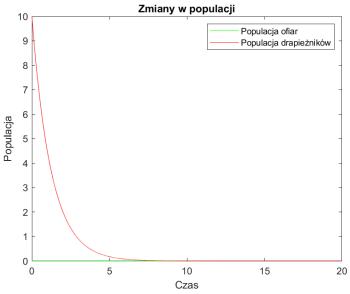
x (początkowy) = 2	y (początkowy) = 1
a = 1.2	c = 0.3
b = 0.6	d = 0.8

Sytuacja dla danych "domyślnych" w symulacji modelu

Rysunek 1 Rezultat symulacji przedstawiający populacje drapieżników i ofiar w czasie t \in [0,20] dla parametrów domyślnych

Sytuacja dla danych skrajnych symulacji modelu (tylko drapieżnicy w symulacji):

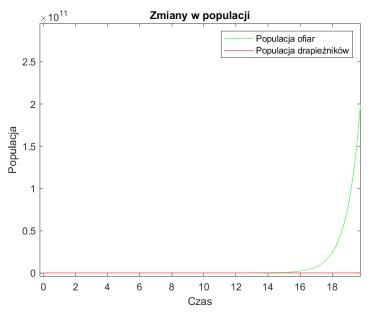
Rysunek 2 Rezultat symulacji, w której występują tylko drapieżnicy

Parametry zmienione względem tabeli 1:

$$X = 0, Y = 10$$

Rezultat jest zgodny z oczekiwanym stanem; populacja drapieżników, nie mając dostępu do pożywienia szybko wymiera.

Sytuacja skrajna symulacji modelu (tylko ofiary w symulacji)

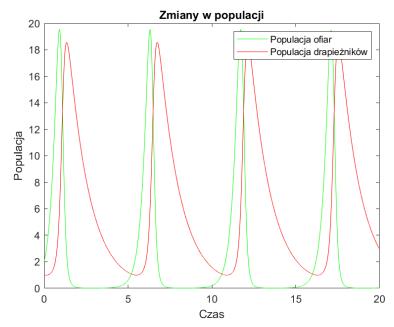
Rysunek 3 Rezultat symulacji, w której występują tylko ofiary

Parametry zmienione względem tabeli 1:

$$X = 10, Y = 0$$

Ofiary nie mając wrogów w zamkniętym ekosystemie rozmnażają się w nieskończoność

Sytuacja, w której ofiary rozmnażają się szybciej niż domyślnie

Rysunek 4 Rezultat symulacji, w której ofiary rozmnażają się szybciej

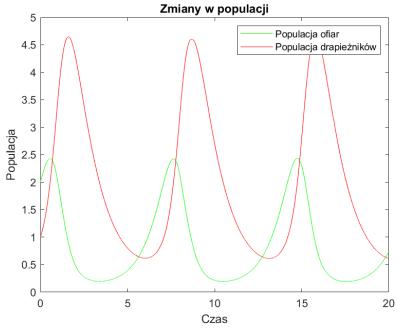
Parametry zmienione względem tabeli 1:

$$a = 3.6 = 1.2 * 3$$

Gdy zwiększamy tempo rozmnażania ofiar wykres się zwęża.

Ważnym do zauważenia jest fakt, że populacja ofiar wymarła po pierwszym "maksimum lokalnym" jaki osiągnęła a co za tym idzie wymrze też populacja drapieżników co wynika ze wcześniejszych obserwacji. Balans w ekosystemie został stracony.

Sytuacja, w której drapieżniki rozmnażają się szybciej niż domyślnie

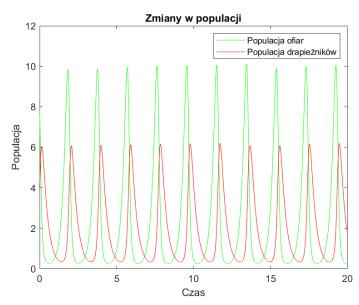
Rysunek 5 Rezultat symulacji, w której drapieżnicy rozmnażają się szybciej

Parametry zmienione względem tabeli 1:

$$c = 0.9 = 3*0.3$$

Trzykrotne zwiększenie tempa
rozmnażania drapieżników nie
doprowadza do "wymarcia", któregoś
z gatunków w ekosystemie.
Wynika to z tego, że przy
zwiększonym występowaniu
drapieżników proporcjonalnie
zwiększa się też ich tempo
wymierania ze względu na
zanikającą ilość pożywienia (ofiar).

Sytuacja, w której zwiększamy wszystkie parametry N razy

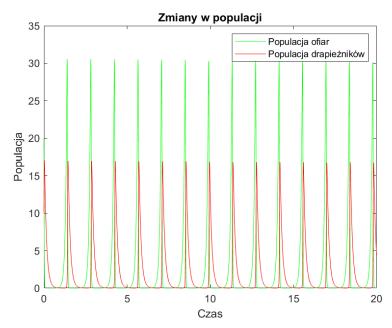
Rysunek 6 Rezultat symulacji, gdy każdy parametr jest 4 razy większy niż domyślny

Parametry zmienione względem tabeli 1:

Każda wartość pomnożona przez N

Gdy N wynosi 4 tak jak na rysunku 6.
Balans jest zachowany a obie populacje
oscylują pomiędzy wartościami w
przedziale (0, 10] i (0, 6]

Natomiast gdy N wynosi 10 tak jak na rysunku 7. Balans jest utracony a populacje osiągają liczność 0. Może to wynikać z faktu zbyt dużego zwiększenia liczebności ofiar a co za tym idzie niekontrolowanego wzrostu liczby drapieżników

Rysunek 7 Rezultat symulacji, gdy każdy parametr jest 10 razy większy niż domyślny

Wnioski końcowe

Jak pokazały wymienione sytuacje. Działanie modelu jest ściśle powiązane z wprowadzonymi parametrami. Balans ekosystemu – utrzymanie liczebności obu populacji jest możliwe do osiągnięcia tylko przy odpowiednio dobranych parametrach. Np. Gdy w symulacji jest za dużo ofiar (zakładając istnienie drapieżników) powoduje to ich wymarcie z powodu dogodnych warunków do wzrostu drapieżników.